

**ROZPORZĄDZENIE NR
WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
z dnia2007 r.**

w sprawie Obszaru Chronionego Pojezierza Elckiego

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Dz. U z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 49.297,2 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie elckim na terenie gmin: Stare Juchy, Elk, Kalinowo i Prostki, w powiecie giżyckim na terenie gmin: Wydminy, w powiecie oleckim na terenie gmin: Świętajno, Olecko.

§ 2. 1. Opis granic Obszaru określa załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Szczegółowy przebieg granic Obszaru jest przedstawiony na mapach topograficznych w skali 1 : 25 000, dostępnych w Wydziale Środowiska i Rolnictwa Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - użytkowanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;

- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
- 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;

- 7) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;
 - 8) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
 - 9) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
 - 10) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
 - 11) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.
3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:
- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
 - 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
 - 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
 - 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
 - 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
 - 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płązów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
 - 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
 - 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
 - 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień o zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;

- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu; uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 4.1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.¹⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

¹Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 75, poz. 493.

- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.²) po uzgodnieniu z wojewodą;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej lub poprawie stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
 - po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

1. obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
2. siedlisk rolniczych-w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

²Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

3. wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych - w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), z wyjątkiem § 1 w części dotyczącej utworzenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego oraz w części dotyczącej przebiegu granic.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego³.

³Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) oraz rozporządzeniem Nr 54 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 175, poz. 1951) w części dotyczącej Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Legi.

Załącznik do rozporządzenia Nr
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 2007 r.

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego

Granica Obszaru biegnie od przecięcia granicy administracyjnej gminy Kruklanki z drogą Sołtmany – Gawliki Wielkie na południowo-wschodnim skraju jeziora Sołtmany i od tego punktu biegnie wzdłuż granicy gminy Kruklanki w kierunku północno-wschodnim, do punktu jej przecięcia z linią energetyczną SN (do tego punktu obszar posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich); następnie wzdłuż linii energetycznej na południowy wschód do drogi Szczybały Orłowskie – Orłowo i dalej tą drogą na południe, by po krótkim odcinku skręcić w drogę polną, biegnącą na wschód w kierunku jeziora Sowa; drogą tą do skraju lasu rosnącego wokół jeziora Sowa i wzdłuż linii lasu do granicy administracyjnej gminy Świętajno; wzdłuż granicy gminy otacza jezioro Sowa i biegnie dalej w kierunku południowym do drogi wojewódzkiej Olecko – Wydminy, przecina ją, a następnie biegnie dalej w kierunku południowym drogą powiatową Pietrasze – Szczecinowo; w północnej części Szczecinowa skręca w drogę wiejską, biegnącą na wschód, do stacji transformatorowej, tam skręca na południowy wschód i wzdłuż linii energetycznej dochodzi do drogi lokalnej w południowym rejonie wsi (droga ta łączy Szczecinowo z Gorłówką), dalej tą drogą biegnie do pierwszego skrzyżowania, po czym zmienia kierunek na południowo-wschodni, biegnąc wzdłuż drogi łączącej się dalej z drogą Gorłowo – Stare Juchy; drogą tą podąża w kierunku miejscowości Stare Juchy i następnie przed niewielkim kompleksem leśnym skręca w kierunku wschodnim drogami polnymi, kilkakrotnie zmieniając kierunek podąża do wsi Zawady Elckie, otaczając jednocześnie od północy jezioro Zawadzkie, dochodzi do drogi Zawady Elckie – Gorłowo gdzie skręca w kierunku północno-wschodnim i podąża wzdłuż drogi Zawady Elckie – Połom, a następnie drogą polną do styku z kompleksem leśnym (ALP), dalej wzdłuż zachodniego skraju tego kompleksu do rzeki Elk; wzdłuż prawego brzegu Elku w kierunku północnym, a następnie północno-zachodnim do mostu powyżej wsi Kije; za wsią Kije skręca w kierunku zachodnim wzdłuż cieku wodnego do styku z granicą administracyjną gminy Świętajno, biegnie nią na północny zachód, po czym w miejscu jej załamania skręca na zachód, linią prostą łącząc się z drogą polną na południowym skraju lasu; przy oddziale nr 91 skręca w kierunku północnym dochodzi do granicy gminy, którą podąża na północny zachód, a następnie na wschód; dalej wzdłuż granicy lasu (przecinając drogę Pietrasze – Wronki) do drogi biegnącej do miejscowości Jelonek, tą drogą w kierunku północno-wschodnim do wsi Jelonek, ze wsi Jelonek biegnie drogą w kierunku południowo-wschodnim do styku ze starym torowiskiem; wzdłuż tego torowiska do przecięcia z drogą Wronki – Zalesie (od wsi Jelonek do wspomnianej drogi posiada wspólną granicę z OChK Puszczy Boreckiej), dalej biegnie wzdłuż torowiska do drogi wojewódzkiej Gryzy – Dunajek – Świętajno; wzdłuż tej drogi przez miejscowość Dunajek i Świętajno do wsi Giże; następnie wzdłuż drogi Gryzy – Świętajno (aż do północnego skraju jeziora Świętajno posiada granicę wspólną z OChK Jezior Oleckich) i ze wsi Giże prowadzi drogą gminną w kierunku południowo-wschodnim, a następnie północno-wschodnim do wsi Zajdy i wschodniej granicy lasu w okolicach kol. Kukowo; dalej wschodnim skrajem kompleksu leśnego do drogi krajowej Olecko – Elk; następnie wzdłuż tej drogi na południe do wsi Gąski (wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Zatyki obszar posiada wspólną granicę z OChK Doliny Łęgi); ze wsi Gąski biegnie nadal na południe wzdłuż drogi polnej Gąski – Romejki do jej przecięcia się z granicą administracyjną gminy Elk; następnie wzdłuż tej granicy do przecięcia z drogą polną Świdry – Czaple; następnie w kierunku południowym tą drogą do wsi Czaple (na odcinku od skrzyżowania z drogą do miejscowości Babki Gąseckie do skrzyżowania z drogą na Chełchy posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), za wsią skręca na południowy zachód wzdłuż drogi lokalnej Czaple – Krokocie; dalej wzdłuż rowu melioracyjnego biegnącego w kierunku północno-zachodnim oraz wzdłuż granicy

lasu do drogi polnej na południowym skraju kompleksu leśnego i drogą leśną w kierunku zachodnim do wsi Płociczno, drogą przez wieś, a następnie wschodnim skrajem kompleksu leśnego do linii kolejowej Ełk – Olecko; wzdłuż tej linii w kierunku północno-wschodnim do skraju lasu i dalej skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż linii lasu do drogi Przykopka – Chełchy, a następnie tą drogą do skrzyżowania z drogą krajową nr 16 Ełk-Augustów.; następnie skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą powiatową Sędko – Pisanica (od miejscowości Przykopka do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), dalej biegnie wzdłuż drogi Sędko – Pisanica do południowego skraju lasu, tam wkracza na drogę w kierunku jeziora Selmęt Wielki., dochodzi do drogi Laski Wielkie – Łoje, następnie w odległości 300 m od linii brzegowej jeziora Selmęt Wielki dochodzi do drogi polnej i tą drogą w kierunku południowo-wschodnim, przecinając linię kolei wąskotorowej, do drogi Sypitki – Pisanica; następnie drogą tą przez most na rzece Lega (tu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Rajgrodzkich) i dalej wzdłuż drogi na zachód do torów kolejowych; następnie wzdłuż torów w kierunku zachodnim do b. PGR Regielnica, w tej wsi skręca na południowy zachód, drogą dochodzi do drogi powiatowej Ełk – Wiśniowo Ełckie, dalej drogą tą w kierunku południowo-wschodnim, za jeziorem Regielskim skręca na południe w drogę polną i dochodzi nią do wsi Regiel; dalej na południowy wschód drogami lokalnymi, przez wieś Żelazki i Dąbrowskie (łącznie z jeziorkiem wewnątrz wsi), do wsi Długosze i przed Długoszami skręca na zachód i wzdłuż linii lasu dochodzi do granicy województwa; wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim, a następnie na południe, wzdłuż zachodniej linii brzegowej jeziora Toczyłowo, do granicy lasu i stąd linią prostą do drogi gruntowej, w południowej części wsi Bogusze i do drogi wojewódzkiej Bogusze – Nowa Wieś Ełcka; wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim do wsi Nowa Wieś Ełcka i w północnej części Nowej Wsi Ełckiej biegnie wzdłuż linii brzegowej rzeki Ełk do torów kolejowych, następnie wzdłuż torów w kierunku południowo-zachodnim, ponownie wzdłuż drogi, aż do wsi Szarejki, omijając od północnego wschodu zabudowania wsi Maleczewo; w Szarejkach skręca na południowy zachód wzdłuż drogi Mostołty – Ełk i biegnie nią do wsi Mąki, za którą skręca w kierunku północnym do PGR Szarek; od miejscowości Szarek w kierunku północno-zachodnim drogami polnymi, a w końcowym fragmencie także wzdłuż linii energetycznej, do drogi krajowej nr 16; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, a następnie za wsią Buniaki wkracza na drogę lokalną, którą dociera do wsi Bartosze i wzdłuż drogi powiatowej Bartosze – Rożyńsk na zachód do skrzyżowania z linią kolejową, omija Rożyńsk wzdłuż tej linii i za tą miejscowością ponownie wkracza na drogę, drogą tą w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy Stare Juchy, wzdłuż niej w kierunku południowo-wschodnim do lasu i od skrzyżowania drogi z linią kolejową przed wsią Rożyńsk (do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Orzyskich), później dochodzi do lasu, a następnie jego skrajem do wsi Grabnik, dalej dochodzi do drogi Woszczule – Grabnik i biegnie nią na północny zachód, by za wsią Grabnik skręcić w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej, zachodnim skrajem lasu do drogi prowadzącej do wsi Liski, drogą do wsi, a następnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż drogi polnej do granicy administracyjnej gminy Stare Juchy; dalej wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim do punktu, gdzie granica gminy załamuje się na południe; dalej od tego punktu drogą polną, omija od północnego wschodu zabudowania wsi Płowce i Stare Krzywe; dalej drogą polną na północ do granicy gminy Stare Juchy, granicą gminy na północny-zachód, a potem północny-wschód do skraju lasu (wzdłuż fragmentu granicy gminy Stare Juchy Obszar posiada wspólną granicę z OChK Jezior Orzyskich), dalej biegnie skrajem lasu, potem drogą leśną Radzie – Kałtki, miejscowości Kałtki drogą na północny-zachód w kierunku miejscowości Panistruga, do skraju lasu, skrajem lasu do Wydmin (trzykrotnie przecinając linię kolejową Ełk-Giżycko), dalej w Wydminach wzdłuż drogi na północny-zachód do jeziora Wydmińskiego, drogą wzdłuż jego południowo-zachodniego brzegu do drogi Wydminy – Sucholaski, drogą tą na północny-zachód do Sucholasek i dalej drogą Sucholaski – Żywki, w południowej części kompleksu leśnego skręca na zachód w drogę polną, dochodzi nią do lasu; wzdłuż jego granicy do drogi prowadzącej do Kruklin i tą drogą do drogi Kruklin – Żywki, drogą tą na północny-zachód,

a następnie na północ do skraju lasu (wzdłuż drogi Kruklin – Żywki posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), biegnie skrajem lasu na południowy-wschód (aż za miejscowości Mazuchówka i Wydminy), na wschód od Wydmín dochodzi do drogi polnej i wzdłuż niej dociera do linii energetycznej; dalej tą linią na północny-wschód do skraju lasu; skrajem lasu do drogi Gawliki Wielkie – Gawliki Małe dalej tą drogą, przez PGR Gębałki do Gawlik Małych, tam wzdłuż linii energetycznej na południe, a potem południowy wschód do drogi leśnej i drogą przez las, potem wzdłuż lasu do drogi polnej prowadzącej do jeziora Szóstak Mały; następnie drogą polną do stacji transformatorowej (na północny-wschód) i dalej wzdłuż linii energetycznej do drogi polnej biegnącej do Orzechowa, dalej drogami polnymi wzdłuż jeziora Szóstak, potem linią prostą łączącą koniec drogi ze skrajem lasu, a następnie wzdłuż wschodniej linii lasu do drogi Czarnówka – PGR Gębałki i tą drogą na północny-wschód do Czarnówki; następnie wzdłuż drogi Czarnówka – Gawliki Wielkie do drogi wojewódzkiej Wydminy – Olecko; dalej drogą wojewódzką na zachód do skrzyżowania z linią energetyczną; następnie wzdłuż tej linii w kierunku północno-zachodnim, a następnie północno-wschodnim do drogi prowadzącej do Gawlik Wielkich, dalej drogami polnymi w kierunku lasu, drogami prowadzącymi wzdłuż lasu na południowy zachód; dalej drogą prowadzącą wzdłuż południowej granicy lasu, do skrzyżowania z granicą administracyjną gminy Kruklanki i drogi wiejskiej Sołtmany – Gawliki Wielkie, będącej punktem początkowym opisu.

Opis przebiegu granicy terenu (rejon miasta Ełk) wyłączzonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego.

Granica tego terenu przebiega od styku drogi powiatowej Bałamutowo – Stare Juchy z kompleksem leśnym na zachód od wsi Bałamutowo, granica biegnie wzdłuż drogi Bałamutowo – Malinówka do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Sikory Juskie, fragmentem drogi polnej na południe do linii energetycznej i dalej wzdłuż tej linii na wschód do Stradun, następnie dochodzi do drogi biegnącej wzdłuż rzeki Ełk i podąża nią do drogi Straduny – Ełk; tą drogą podąża na południe i za miejscowością Oracze skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi polnej Oracze – Konieczki do granicy miasta Ełk; następnie skręca w kierunku północno-wschodnim i drogami polnymi oraz wałem dociera do rzeki Ełk, przecina ją, biegnąc wzdłuż drogi Ełk – Augustów na północny-wschód, potem skręca na północ w drogę do Miluk i wzdłuż linii lasu dochodzi do drogi Ełk – Regielnica (na południowy-zachód od jeziora Selmęt Wielki); dalej pokrywa się ze wschodnią i południową granicą administracyjną miasta Ełk do drogi Chruściele – Ełk, drogą do PGR Ełk i dalej na wschodnią stronę jeziora Ełckiego, następnie wschodnim brzegiem tego jeziora do styku z drogą Ełk – Orzysz i linią kolejową Ełk – Orzysz, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-wschód do drogi Ełk – Woszczele i tą drogą do linii kolejowej Ełk – Giżycko, wzdłuż linii kolejowej do miejscowości Woszczele, do skrzyżowania z drogą Woszczele – Bałamutowo; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, potem skrajem kompleksu leśnego do torów kolejowych Ełk – Giżycko, wzdłuż torów i dalej skrajem lasu do styku z drogą Stare Juchy – Bałamutowo, stanowiącego punkt początkowy opisu.